

at give pligtsskyldige Meldinger, fornagler Skyts eller ødelægger andet Krigsbredskab, eller foretager nogen anden Handling til Begunstigelse for Fjenden, skal som en Forræder have sit Liv forbrudt.

Denne Straf bliver at idømme for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderisk Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 65.

Den Foresatte, som bliver bekjendt med et forræderisk Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderisk Foretagende eller Spionering for Fjenden, og ikke snarest muligt gjør Anmeldelse derom, samt derhos, hvis dette ikke kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsen, straffes med Fængsel i anden Grad eller Strafarbejde; imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. For den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn kan Straffen for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, nedsættes til det Halve, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

§ 66.

For Hovedmanden i et tilfattet Forræderi kan, naar han forhindrer Forbrydelsen, Straffen nedsættes efter Krigsrettens Skjøn men ikke ganske bortfalde.

§ 67.

Krigsfanger, som ere frigitte paa Gresord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafarbejde i mindst 3 Aar. Dersom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Gresord, anses de med Fængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar.

§ 68.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten af Feighed først griber Flugten, eller ved Ord eller Tegns forleder Krigsfolk til Flugt eller isøvrigt til at undlade Forsvar, eller i Fjendens umiddelbare Nærhed søger at udbrede Skræk og Uorden, skal, naar han er Befalingsmand, have sit Liv forbrudt, og hvis han er Menig, straffes med Fængsel af anden Grad eller Strafarbejde; under stærpende Omstændigheder kan Straffen ogsaa for Menige stige til Livsstraf.

§ 69.

Den, som ellers af Feighed flygter for Fjenden, eller under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren, eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Fare enten kaster Vaaben eller Ammunition fra sig, spænder Heste fra Kanoner eller Vogne, eller gjør sig skyldig i lignende pligtstridig Adfærd, skal anses med Fængsel, Embeds eller Bestillings Fortabelse eller Strafarbejde. Er derved betydelig Skade stet eller stor Fare opstaaet, kan Livsstraf anvendes.

§ 70.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, uden Befaling af den tilstedeværende Foresatte giver Signal til Overgivelse, saa som paa Krigsskib stryger Flaget uden Ordre fra den, der er Befalingsmand paa Skibet, skal have sit Liv forbrudt.